

**Tevafuklu Kur'ana ve Bediüzzaman Hazretlerine
sinsice İFTİRALARLA saldıran Nurettin Yıldızı ifşa**

Çünkü i'câz gösteriyor ki:

Kur'an, Kelamullah'tır beşerin değildir.

**Şu tevâfukât-ı gaybiye dahi madem tesadüf işi
olamıyor ve fikr-i beşerin düşünüşü değildir.**

**O da delalet eder ki, o kelim gaybdandır
beşerin değildir.**

(Rumuzat-ı Semaniye 29)

Kendi Sosyal Medya Sayfasında

(<https://www.facebook.com/NureddinYildiz/videos/1284355283272/>) paylaşılan bir

Videoda Tevafuklu Kur'an'a iftiralar eden ve Hz Bediüzzaman'a -haşa- HİLEKAR diyecek kadar haddi aşan Nurettin YILDIZ adlı hoca görünümlü echel müfteriyi ifşa ediyoruz:

Tevafuklu Kur'ana ve Bediüzzaman Hazretlerine saldıran müfteri Nurettin Yıldızı ifşa

Sosyal Medyaya yansıyan bir Videodaki Nureddin Yıldızın
Tevafuklu Kur'an hakkındaki sinsi İftiraları:

- 1."Tevafuk; Kur'an üstünde YENİLİKTİR"
- 2."Kuranın üzerinde sanat icra ediliyor"
- 3."Satış imkanı elde etmek için Lafzullah kırmızı yazılmış"
- 4."Siz yakalayamadınız BEN yakaladım tevafukları" Bediüzzaman Hazretlerine hodfruşluk ve meylüt-tefevvük iftirası
- 5."Allah lafızlarını alt alta DİZDİM "(!) iftirası !
- 6."Tevafuk kalemlerin kalınlık oranıyla alakadardır'(yani tesadüfidir)"
- 7.Cehaleti gösteren ucuz cerbeze: "Lafzullah değil; yazılırsa cehennem kelimesi kırmızı yazılmalı çünkü cehennemdeki ateş kırmızıdır"
- 8."Tevafuklu Kur'anı satabilmek için böyle bir HİLE yapıyor"

Kur'an'ın yazısındaki bir harikası **Tevafuk mucizesidir**. Tüm Kuran'da bulunan 2806 adet Allah lafzı ve 846 adet Rab lafızlarının neredeyse tamamı tevafuk ederek bu mucizeyi gözlere göstermektedir.

Bediüzzaman Hazretleri, tevafuğun Kur'an'ın gözlere hitab eden bir mucizesi olduğunu Risale-i Nur'un muhtelif yerlerinde vurgular:

“Kur'an-ı Hakîm'in nakşında ve o hattında, bir nevi alâmet-i i'caz işareti var. Çünkü o vaziyet, **ne tesadüfün işi ve ne de fikr-i beşerin düşünüşüdür**. Fakat bazı inhiraf var ki, o da tab'ın noksanıdır ki; tam muntazam olsaydı, kelimeler tam birbiri üzerine düşecekti.”

(Mektubat, 19. Mektub, 18. İşaret)

Mevzua girmeden önce bazı noktaları nazara almak gerekiyor. Sonra cevaplar verilecektir. Şöyle ki:

bu son devrede, beyn-el milel ifsadatta bulunan nifak cereyanı herkesden daha çok, Bediüzzaman ve eserlerini ve hakiki şakirdlerini çürütmek ve faaliyetlerinin te'sirini kırmak için çok sinsi yollarla çalışmışlar ve çalışıyorlar. Hem bazı zaaf sahiblerini de çalıştırıyorlar. Bu menfi cereyanın hedefi, İslam âlemini imha veya istila etmektir.

Nureddin Yıldız namında Hoca görünümünde bir echel haddini aşarak Tevafuklu Kur'ana itiraz etmiş.

Halbuki "**Kur'anın i'cazı tahrifine bir seddir.**"

Mesnevi-1 Nuriye (95)

Şimdi Kur'anın gözle görünen **BU İ'CAZINA** yapılan bu tenkid kimlere yardım olacağını izahı gerekir mi ?

Esasen dinî sahaya bakan tenkidlerin, önce **iyi niyete** ve sonra da **şer'î delillere dayanması** şarttır. **Aksi halde tenkidci, muhatab alınmaz.** Hatta Nurettin Yıldızın bazı iddiaları dahi çok basit ve tutarsız ve kasıtlı olduğu görüldüğünden nazara alınmamalı. Ancak, o tenkidler sinsicce yayılmasıyla, avam taifesinin manevî zarar görmemesi için Risale-i Nurdan cevaplar verilmelidir. Biz de tenkidciyi müstemi makamamında bırakıp iyi niyetlileri muhatab alacağız. Şöyle ki:

Nureddin Yıldızın Tevafuklu Kur'an İftiralarla sinsicce saldırması:

1. "Tevafuk; Kur'an üstünde YENİLİKTİR" (Nurettin Yıldız)

Bu işin ilk başlangıcı Kur'an'daki “ayet ber kenar” denen sayfa düzeninin keşfedilmesiyle olmuştur. **Şu an bütün İslam dünyasında kabul görmüş olan bu sayfa düzeni**, yani her sayfanın günümüzdeki en-boy orantısı ve on beş satır ve altı -

yüz dört sayfa olan bu günkü tertibini ilk kez uygulayan Osmanlı son dönem meşhur hattatlarından Kayışzâde Hâfız Osman Efendi'dir (ö. 1895).

Bu zat Kur'an'ın sayfa ölçüsünü yine Kur'an'dan alarak bir mushaf yazmış ve bununla Kur'an'ın gözlere hitap eden bir mucizesine kapı açmıştır. **O da Kur'an'ın her sayfasının ayetle başlayıp ayetle bitmesidir.** İşte bu özelliğe **ayet ber kenar özelliği** denilmektedir. O güne kadar yazılan Mushaflarda böyle bir özellik yoktu.

Hafız Osman Efendi'nin Kur'an'dan aldığı ölçü şu idi: Sayfa boyu ölçüsü olarak en uzun ayet olan ve tam bir sayfa süren 47. sayfadaki Müdayene ayetini esas almış; sayfa eni ölçüsü olarak da en kısa sure olan İhlas suresini esas yapmıştır. Bu ölçüyle tüm Kur'an'ı yazdığında her bir sayfanın ayetle başlayıp ayetle bittiğini görmüştür.yani Muhakkak sayfa ile beraber ayet de sona erer. **Üstad Bediüzzaman'ın "İlhamı ilâhî olduğunu ve ayet ve sureden alındığı için Kur'an'ın kendi ölçüsü" (Bkz. 19 ve 29. Mektub) olduğunu beyan ettiği bu tertip, âlem-i İslam'da büyük bir rağbete mazhar olmuş ve her tarafta Mushaflar ekseriyetle bu ölçü esas alınarak yazılır olmuştur. Kur'an üzerinde ASLA BİR YENİLİK İCADI DEĞİLDİR !**

En Ölçüsü

En Kısa Sure İhlas Suresi

سُورَةُ الْاِيْلَاحِ
وَمِنْ آيَاتِهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ ۙ اَحَدٌ ۙ سَمِیٌّ ۙ قَدِیْمٌ ۙ لَمْ یَلِدْ ۙ وَلَمْ یُولَدْ ۙ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ حَکْمٌ ۙ

سُورَةُ الْاٰیٰتِ
وَمِنْ آيَاتِهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِالْقَدِیْمِ ۙ مِنَ الشَّرِّ مَا خَلَقَ ۙ وَمِنَ الشَّرِّ مَا کَانَ ۙ اِذَا وَقَبُ ۙ

سُورَةُ الْاٰیٰتِ
وَمِنْ آيَاتِهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْاٰیٰتِ ۙ مِنَ الْمَلِکِ الْاَلْبَیْسِ ۙ مِنَ الْاِلٰهِ الْاَلْبَیْسِ ۙ مِنَ

شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَاسِ ۙ الَّذِیْ یُوسِّسُ فِیْ صُدُوْرِ الْاِنْسَانِ ۙ مِنَ الْيَتِّمِ وَالنَّاسِ ۙ

Hayrât Neşriyat

Boy Ölçüsü

En uzun Ayet (Sh. 47)

الْبَيْتِ الْاَلْبَیْسِ ۙ

ۙ اٰیٰهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدٰیكُنَّ بِیَدَیْنِ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی قٰمِعٰنُوهٗ ۙ وَلِیَكُنَّ بِیَدَیْكُمْ كِتٰبٌ بِالْعَدْلِ ۙ وَلَا یَابَ كِتٰبٌ اَنْ یَّصْنَبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ ۙ فَلِیَكُنَّ لَیْلٌ لِّلَّذِی عَلَیْهِ اللّٰقُ ۙ وَلِیَقْبِ اللّٰهُ رَبَّهٗ ۙ وَلَا یَجْشُ مِنْهُ شَیْئًا ۙ فَاِنْ كَانَ الَّذِی عَلَیْهِ اللّٰقُ سَفِیْحًا اَوْ ضَعِیْفًا اَوْ لَا یَسْتَطِیْعُ اَنْ یَّعْمَلَ ۙ هُوَ قَلِیْلٌ ۙ وَلِیْنَهٗ بِالْعَدْلِ ۙ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِیْدَیْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۙ فَاِنْ لَمْ یَكُنَا رَجُلَیْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ ۙ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ ۙ اَنْ تَضِلَّ اِیْدِیْهُمَا فَتُذَكَّرَ اِیْدِیْهُمَا الْاُخْرٰی ۙ وَلَا یَابَ الشُّهَدَآءُ ۙ اِذَا مَا دُعُوْا وَلَا تَسْتَمِعُوْا اَنْ تَكْتُمُوْهُ صَغِیْرًا اَوْ كَبِیْرًا اِلَّا اَجَلٌ ۙ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۙ وَاَقْوَمٌ لِلشُّهَادَةِ ۙ اِذْ ذٰلِیْ ۙ اَلَّا تَرْتَابُوْا ۙ اِلَّا اَنْ تَكُوْنُوْا بِحِرَآةٍ ۙ مَا صَدْرَتْهَا ۙ فَلَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُمُوْهَا ۙ وَالشُّهَدَآءُ اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۙ وَلَا یُضَارَّةَ كِتٰبَتُ وَلَا تَعْبُدُ ۙ وَاَنْ تَقْعَلُوْا قِآةً ۙ فُسُوْقٌ یُّكْفَرُ ۙ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۙ وَیَعْلَمُكُمُ اللّٰهُ ۙ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ شَیْءٌ عَلَیْهِ ۙ

Hayrât Neşriyat

Zira Üstad Bediüzzaman Hazretleri “Ayet Berkenar” denilen bu özelliğinin Hâfız Osman

Efendi'nin kendi hüneri olmadığını ve kur'an'a ait bir meziyet olduğunu şöyle vurgular:

“İkinci Nükte: Kur'an-ı Hakîm'in umum sahifeleri âhîrinde âyetler tamam oluyor (ayet berkenar), ...bunun sırrı şudur ki: Ayetlerin en büyüğü olan “Müdayene” âyeti, sahifeler için; ve Sure-i İhlas ve Kevser, satırları için bir ölçü alındığından, **Kur'an-ı Hakîm'in bu güzel meziyeti ve mucizelik alâmeti görülmektedir. Demek bu hüner Kur'anındır.** Yoksa Hâfız Osman gibi zâtların değil. Çünkü bu vaziyet, (Kur'an'ın) âyetinden ve suresinden ortaya çıkmıştır.”

(Barla Lahikası, 316)

Üstad Bediüzzaman Hazretleri Kur'an'a ait bu ölçünün İlahî bir ilham eseri olarak bulunduğuna işaretle şöyle der:

“(Hafız Osman ölçüsü ile) neşredilen ve basılan Kur'anlar da ilham-ı İlahî ile olduğundan; Kur'an-ı Hakîm'in nakşında ve yazısında, bir nevi mucizelik alâmeti var.”

(Mektubat, 19.

Mektub 18. İşaret)

Hafız Osman'ın keşfettiği bu mucizeli ölçü sayesinde Kur'an'ın hakiki sayfa düzeni bulunmuştur ve Kur'an üstünde bir yenilik olmadığı gibi bu ilhami ölçü ile keşfedilen Tevafukat dahi Kur'an Üzerinde bir yenilik olamaz.

Çünkü bu işin ikinci safhası ise yaklaşık yarım asır sonra (1930'ların ortalarına doğru) asrın müceddidi Üstad Bediüzzaman Hz. nin Hafız Osman hattıyla yazılmış olan kendi Kur'an'ın'da Allah lafızlarının kısmen tevafuk ettiğini fark etmesi üzerine başlamıştır. Bunun üzerine bütün sayfaları ve o sayfalarda geçen Allah lafızlarını inceleyen Hz. Üstad, mühim bir kısmının tevafuk ettiğini, bir kısmında da tevafuk matlup olduğu halde kaymalar bulunduğunu görür. Bunun üzerine Kur'an'da Allah lafızlarının dizilişinde var olduğu anlaşılan bu tevafuk mucizesini gözlere gösterecek bir biçimde yeni bir Kur'an yazdırmaya karar verir.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın enva'-ı i'cazından göz ile görünecek kısmının beş-altı vechinden bir vechini, yeni bir Kur'anı yazmakla göstermeye dairdir. Lillahilhamd, öyle bir Kur'an yazıldı. **Ümmetçe Hâfız Osman hattıyla makbul** Kur'anın aynı sahifelerini ve satırlarını muhafaza etmekle beraber; lafzullah, mecmu' Kur'anda ikibin sekizyüz altı defa tekerrür ettiği halde; nâdir ve nükteli müstesnalar hariç kalıp, mütebâkisi tevafuk ettiğini anladık, sahife ve satırlarını tağyir etmedik. Yalnız biz tanzim ettik. O tanzimden hârika bir tevafuk tezahür etti. Yazdığımız Kur'anın parçalarını **bir kısım ehl-i kalb görmüş, Levh-i Mahfuz hattına yakın olduğunu kabul etmişler.**

Mektubat (512)

Ehl-i kalb bazı kimseler demişler: Bu tarz yazı Levh-i Mahfuz'un yazısına benziyor ve ona yakındır, diye hüküm etmişler.”

(Rumuzât-ı Semaniye, 136)

“Mürekkebi ıslah et, kalemi yont, bâ harfini doğrult (uzat), sin'i dişleri belirgin olarak yaz, mim'i köreltme, Allah lafzını güzel yaz, Rahmân'ı uzat ve Rahîm'i güzel yaz...” sözleriyle uyardığı bildirilmektedir.

(Kettânî, et-Terâtibü'l-İdâriyye, çev. Ahmet Özel, I, 211)

Hiz. Peygamber'in tavsiyelerinden alan hat sanatkârları, “Allah güzeldir güzelliği sever” (Müslim, İman, 147) hadisini de düstûr edinmişlerdir.

2. "Kur'anın üzerinde sanat icra ediliyor" (Nurettin Yıldız)

Kur'anın kudsiyetini gösteren bu İ'câzın izharı; üzerinde oynamak değil bizzat yapılması gereken bir vazifedir:

bu büyük ve ağır ve kıymetdar hizmet-i Kur'aniyeye kemal-i tesanüdle çalışmak lâzımdır.”

(Kastamonu

Lâhikası, 236)

Çünkü **i'câz gösteriyor ki: Kur'an, Kelamullah'tır...**

Göz ile görünecek lafzi nakşı mezayalar mananın hüsnünden ve cemalinden ve intizamından ileri gelmezse kabil-i taklittir, kolayca onun naziri **kasden yapılabilir**. Halbuki i'câz taklit edilmeyecek bir tarzda olacak. Hatta bu "**tevâfukât-ı gaybiye**" tabir ettiğimiz **San'at-ı Bedi'a**, i'câzın ecza-i hakikiyesinden değil belki bir nevi i'câzın vazifesini gördüğü için i'câzın eczası içinde dahil olmuştur. Çünkü **i'câz gösteriyor ki: Kur'an, Kelamullah'tır beşerin değildir**. Şu tevâfukât-ı gaybiye dahi madem tesadüf işi olamıyor ve fikr-i beşerin düşüncüsü değildir. O da delalet eder ki, **o kelam gaybdandır beşerin değildir**.

(Rumuzat-ı Semaniye 29)

“Bunda bir mucizelik ışığı parlıyor. Çünkü insan fikri bu pek geniş sahifeyi ihata edemez ve karışamaz. Tesadüfün ise bu manalı ve hikmetli hâle eli ulaşamaz.”

(Rumuzât-ı Semaniye, 63)

3. "Satış imkanı elde etmek için Lafzullah kırmızı yazılmış" (Nurettin Yıldız)

Bir zaman sonra Mustafa Kemal iki defa şifre ile, Van vilayetinin eski valisi ve benim dostum Tahsin Bey'in vasıtasıyla beni -neşredilen Hutuvat-ı Sitte'ye mükâfaten taltif için- Ankara'ya celb etti, gittim. Şeyh Sünusî Kürdçe lisanı bilmediğinden beni onun yerinde **üçyüz lira maaşla** vilayat-ı şarkıye vaiz-i umumîsi, **hem meb'us, hem diyanet riyaseti dairesinde Dâr-ül Hikmet a'zalarıyla beraber eski vazifem ile memnun etmek** ve benim Van'da temelini attığım Medreset-üz Zehra ve şark dâr-ül fünunuma Sultan Reşad'ın verdiği **ondokuz bin altun lira** -ikiyüz meb'us içinde yüzaltmışüç meb'usun imzasıyla- yüzellibin banknota iblağ edilerek kabul edildiği halde; ben Beşinci Şua aslının verdiği haberin bir kısmını, orada bir adamda gördüm. **Mecburiyetle o çok ehemmiyetli vazifeleri bıraktım.** Ve bu adamla başa çıkılmaz, mukabele edilmez diye, dünyayı ve siyaseti ve hayat-ı içtimaiyeyi terk edip yalnız imanı kurtarmak yolunda vaktimi sarfettim.

Şualar (359)

Mustafa Kemal'e "namaz kılmayan haindir" dediği ve onun teklif ettiği **büyük servet, maaş, şark vaiz-i umumîliği gibi büyük tekliflerini kabul etmediği** halde, Emirdağ Lahikası-2 (185)

Sonra, ben cem'iyetin iman selâmeti yolunda âhiretimi de feda ettim. **Gözümde ne Cennet sevdası var, ne Cehennem korkusu.** Cem'iyetin, yirmibeş milyon Türk cem'iyetinin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun. Kur'anımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa Cennet'i de istemem; orası da bana zindan olur. Milletimizin imanını selâmette görürsem, Cehennem'in alevleri içinde yanmağa razıyım. Çünkü vücudum yanarken, gönlüm gül-gülistan olur.

Tarihçe-i Hayat (630)

Ve milyonlarla kahraman başların feda oldukları bir hakikata, yani **Kur'anhakikatına** benim başım dahi **feda olsun**
Şualar (446)

diyen ve efaliyle bunu isbat eden Ahir Zamanda emsali olmayan bir **Zevat-ı mukaddese hakkında** "sinsice satış imkanı elde etmek için Lafzullahları kırmızı yazdırmış" iftirasında bulunan Hoca görünümündeki sahtekar iftira ve tenkidleriyle doğrudan doğruya Kur'ana saldırmaktadır:

“Lafzullah’ı kırmızı ile yazdırdık, gören “Kur’an’ın i’cazını gözümle görebiliyorum” diyebilir. İnşâallah bu cüz’-i mucizelik, **Kur’an yazısını muhafaza edecek, tahriften kurtaracak.**”

Sual:“En mühim hakâik-i Kur’âniye ve îmâniye ile meşgul olduğun halde, neden onu muvakkaten bırakıp en ziyade ma’nâdan uzak olan hurûf-u hecâiyenin adedlerinden tevafuklarından bahsediyorsun?”

Elcevab: “Çünkü bu meş’ûm zamanda Kur’ân’ın bir temel taşı olan **hurûfuna hücum ediliyor ve onların tebdîline çalışıyorlar**” (Rumuzât-1 Semaniye, 12)

Yedinci Mes'ele: **Kur'an-ı Hakimi yeni bir tarzda yazmaktaki niyetimin sebepleri üçtür.**

Birincisi: **Hutut-u Kur'aniye'nin muhafazasına hizmettir... Kur'an'dan geldiğini ve Kur'an'ın hesabına geçtiğini ve hakikının güzelliği namına bulunduğunu göstermek** suretinde mevcut ve matbu' Hafız Osman hattıyla -ki: Kur'an'ın sahife ve satırlarını muhafaza etmek şartıyla- yeni bir Kur'an-ı yazdırmayı niyet ettik. Evet Hafız Osman hattıyla matbu Kur'an'da ne gibi mezaya görünse, katiblerin, müstensihlerin hüneri olamaz. Doğrudan doğruya Kur'an'ın mezayasıdır. ...

(Rumuzât-1 Semaniye,30)

Ve onu göstermekle **hatt-ı Kur'aniye bir zevk, bir şevk uyandıracak.** Ve göz ile görünecek on emarat-ı İ'caziyeden bir emare izhar edilecek niyetiyle, hizmet-i Kur'aniyedeki arkadaşlarımı meşveret ve muavenete davet ederek bu mes'eleyi nazarlarına arz ediyorum.

(Rumuzat-1 Semaniye 26)

4. "Siz yakalayamadınız BEN yakaladım tevafukları" (Nurettin Yıldız)

Bediüzzaman Hazretlerine hodfruşluk ve meylüt-tefevvük iftirası

Kendi hezeyan ve ruh hastalığını böyle asılsız iftiralarla ilan edene karşı değil, ona itimad eden, aldanan müminlere deriz:

Kardeşlerim; bu zamanda **dalalet_ve gaflete karşı pek çok manevî kuvvete muhtacız.** Maatteessüf ben şahsım itibariyle çok zaîf ve müflisim. Hârîka keramatım yok ki, bu hakaiki onunla isbat edeyim ve kudsî bir himmetim yok ki, onunla kulûbü celbedeyim. Ulvî bir deham yok ki, onunla ukûlü teshir edeyim. Belki **Kur'an-ı Hakîm'in dergâhında, bir dilenci hâdim hükmündeyim.** Bu muannid ehl-i dalaletin inadını kırmak ve insafa getirmek için, Kur'an-ı Hakîm'in esrarından bazan istimdad ederim. **Keramat-ı Kur'aniye olarak, tevafukatta bir ikram-ı İlahî hissettim, iki elimle sarıldım.**

Barla Lahikası (139)

Kur'ân-ı Hakîm'i yeni bir tarzda yazmaktaki niyetimin sebepleri üçtür.

[Birincisi] **Hutut-ı Kur'âniyenin muhafazasına hizmettir.Hatta bir kısım dinsizler dahi o tavafukatı görüp inkar edemedikleri için ikrara mecbur oldular.**Hatta bunlardan birisi demiş: Bunları ikrar etmem fakat **inkar da edemem. Çünkü gözümle görüyorum** demiş. (Rumuzat-ı Semaniye 29-30)

Huruf-u Kur'aniyeyi tercüme ile **tahrif, tebdil, tağyir etmek; mülhidlerin dehşetli cinayetlerine mukabil cihad eden Said**, ifratkârane ve müsrifane tevafukta çok tedkikatı lüzumsuz değil, manasız olmaz. Kastamonu Lahikası (67)

Benim gibi bir tercümanın hissesi yalnız şükürdür. Hiçbir cihetle fahre, temeddühe, gurura hakkı yoktur ve olamaz.... Yoksa beni hodbinlik ile ittiham edenlere **hakkımıhelâl etmem.**

Şualar (686)

5. "Allah lafızlarını alt alta DİZDİM "(!) iftirası ! (Nurettin Yıldız)

Kur'an ise mecmu' kur'an bir sahife-i vahide hükmünde öyle harika bir tevafuku var.**Zerre miktar insafı olan dikkat etse** itiraf edecek ki: **Bu sun'u beşer olamaz.** (Rumuzat-ı Semaniye 36)

dikkat eden katiyyen anlar ki; tesadüf işi olmadığı gibi **fikr-i beşerin düşünüşü de olamaz** (Rumuzat-ı Semaniye 46)

hem huruf-u Kur'âniye, aynen kelimâtı gibi kasdî bir intizam ve mânidâr bir vaziyete tabi olduğuna kat'î şahadet ettiğini, **aklı olan kabul etmeye ve kalbinde gözü olanları görmeye mecbur eder. "Görmeyen kördür, kabul etmeyen kalbsizdir....düsturuyula, gözlerindeki hastalıklarla** bu hakikat güneşinin ziyasını görmezler ve dillerindeki marazla, âb-ı hayat olan şu tatlı suyun lezzetini hissedip tatmazlar.

(Rumuzat-ı Semaniye 87)

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın enva'-ı i'cazından göz ile görünecek kısmının beş-altı vechinden bir vechini, yeni bir Kur'anı yazmakla göstermeye dairdir. Lillahilhamd, öyle bir Kur'an yazıldı.

Ümmetçe Hâfız Osman hattıyla makbul Kur'anın aynı sahifelerini ve satırlarını muhafaza etmekle beraber; lafzullah, mecmu' Kur'anda ikibin sekizyüz altı defa tekerrür ettiği halde; nâdir ve nükteli müstesnalar hariç kalıp, mütebâkisi **tevacuk ettiğini anladık, sahife ve satırlarını tağyir etmedik. Yalnız biz tanzim ettik. O tanzimden hârika bir vacuk tezahür etti.** Yazdığımız Kur'anın parçalarını bir kısım ehl-i kalb görmüş, **Levh-i Mahfuz hattına yakın olduğunu kabul etmişler.**

Mektubat (512)

Felillahilhamd şimdi Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın ikiyüz ecza-i i'cazından bir cüz'ünü göze gösterecek birkaç Kur'an'ı yazdırıyoruz. Birisi tamam oluyor. İçinde (2806) Lafza-i Celal'den, yüzde bir müstesna, umumen vacuku, gaybî tarzında görünüyor. Lafzullah'ı kırmızı ile yazdırdık, gören "**Kur'an'ın i'cazını** gözümle görebiliyorum" diyebilir. İnşâallah bu cüz-i i'caz, hatt-ı Kur'anîyi muhafaza edecek, tahriften kurtaracak.

Barla Lahikası (322)

Hem Lafzullâh'ın tekrarındaki nisbet-i adediyesi pek hayret verici bir tarzdadır. Ezcümle: sûre-i El Bakara'da Lafzullâh ikiyüzsekseniki (282), âyetleri ikiyüzseksenaltı (286)'dır. Dört adet farkları var. Dört yerde Lafzullâh yerinde dört هُوَ var. Demek Lafzullâh'ın adedi, âyetleriyle tam vacuk ediyor.

(Rumuzat-ı Semaniye 31)

kimse meharetini karıştırmasın. Fakat asıl müsveddelerde, en acemî bir müstensihin nüshasında birkaçı müstesna bütün vacuktadır. Onun için sekiz ayrı ayrı müstensihin setredemediği bir vacuk, elbette kuvvetlidir. Müstensihler bozmasınlar, vacuku getiremeyen bozuyor. **Demek en büyük meharet odur ki, vacuku bozmasın. Çünkü vacuk var.** Sen de Hüsrev'e yardım et ki, hakikaten mevcut ve matlub vacuku denk getirebilsin. **Çünkü yoktan var etmiyorsunuz, hakikî var'ı yok etmeyin.**

Barla Lahikası (125 -126)

Hem Kur'anın i'cazı, tabakat-ı insaniyede kırk tabakaya karşı ayrı ayrı i'cazını gösterdiği, Ondokuzuncu Mektub'un Onsekizinci İşaretinde beyan edilmiş ve o tabakatın on kısmının ayrı ayrı hisse-i i'caziyelerini isbat etmiş. Sair otuz tabaka-i âher, ehl-i velayetin muhtelif meşrebler ashabına ve ulûm-u mütenevviyanın ayrı ayrı ashablarına ayrı ayrı i'cazını gösterdiğini, onların ilmelyakîn, aynelyakîn, hakkalyakîn derecesinde Kur'an hak **Kelâmullah olduğunu, iman-ı tahkikîleri göstermişler.** Demek herbiri, ayrı ayrı bir tarzda bir vech-i i'cazını görmüşler. Evet ehl-i marifet bir velinin fehmettiği i'caz ile, ehl-i aşk bir velinin müşahede ettiği cema-i i'caz bir olmadığı gibi; muhtelif meşaribe göre cema-i i'cazın cilveleri değişir. Bir İlm-i Usûl-üd Din allâmesinin ve bir imamının gördüğü vech-i i'caz ile fûrat-ı şeriattaki bir müçtehidin gördüğü vech-i i'caz bir değil ve hâkeza...

İkinci Tabaka: Gözlü tabakasıdır. Yani: **Âmi avamdan veyahut akli gözüne inmiş maddiyyunlar tabakasına karşı, Kur'anın göz ile görünecek bir işaret-i i'caziyesi bulunduğu**, Onsekizinci İşaret'te dava edilmiş. Ve o davayı tenvir ve isbat etmek için, çok izaha lüzum vardı. Şimdi anladığımız mühim bir hikmet-i Rabbaniye cihetiyle o izah verilmedi. Pek cüz'î birkaç cüz'iyatına işaret edilmişti. Şimdi o hikmetin sırrı anlaşıldı ve te'hiri daha evlâ olduğuna kat'î kanaatımız geldi. Şimdi o tabakanın fehmini ve zevkini teshil etmek için; **kırk vücuh-u i'cazdan göz ile görülen bir vechini, bir Kur'anı yazdırdık ki o yüzü gösterebilir.**

Mektubat (406)

Fakat tabakat-ı nâs muhtelif olduğu, hem kesretli tabaka olan tabaka-i avam gözüne daha ziyade itimad ettiği için; o sekiz inayatın içinde en kuvvetlisi değil, belki en zahiri tevafukat olduğundan; -çendan ötekiler daha kuvvetli,

fakat bu daha umumî olduğu için- ona gelen evhamı def'etmek maksadıyla, bir müvazene nev'inden, bir hakikatı beyan etmeye mecbur kaldım. Şöyle ki:

Mektubat (377)

6. "Tevafuk kalemlerin kalınlık oranıyla alakadardır'(yani tesadüfidir)"
(Nurettin Yıldız)

"Hâfız Osman hattıyla matbu' Kur'ân'da ne gibi meziyetler görünse kâtiblerin ve çoğaltanların hüneri olamaz. Doğrudan doğruya Kur'ânın meziyetleridir. Çünkü ...Madem Kur'ân'ın âyet ve suresinin ölçüsüyle olmuştur. O hatta ne kadar meziyetler varsa doğrudan doğruya Kur'ân'a aittir."

(Rumuzat-ı Semaniye, 14)

"Sahife ve satırlarını değiştirmedik. Yalnız biz tanzim ettik . O tanzimden hârika bir tevafuk görüldü."

(29. Mektub, 3. Risale)

İşte şu hurufun bu zikrinde hârikulâde bu vaziyet-i muntazama ile ve o münasebet-i hafiye ile ve o güzel **intizam** ve o dakik ve ince nazm ve insicam ile iki kerre iki dört eder derecede gösterir ki; **beşer fikrinin haddi değil ki, şunu yapabilirsin.** Tesadüf ise muhaldir ki, ona karışsın. İşte şu **vaziyet-i huruftaki intizam-ı acib ve nizam-ı garib, selaset ve fesahat-ı lafziyeye medar olduğu gibi, daha gizli çok hikmetleri bulunabilir.** Madem hurufatında böyle intizam gözetilmiş.

Elbette kelimelerinde, cümlelerinde, manalarında öyle esrarlı bir intizam, öyle envârlı bir insicam gözetilmiş ki, **göz görse "Mâşâallah", akıl anlasa "Bârekâllah" diyecek.**

Sözler (380)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Eşya arasındaki tevafuk, Sâni'in Vâhid, Ehad olduğuna delalet ettiği gibi, aralarında bulunan muntazam tehalüf de, Sâni'in Muhtar ve Hakîm olduğuna şehadet eder. Meselâ: Hayvanların bilhâssa insanların esas a'zalarındaki **tevafuk**, bilhâssa çift a'zalardaki temasül, Hâlıkın **vahdetine bürhan olduğu** gibi, keyfiyetler ve şekillerdeki tehalüf de Hâlıkın ihtiyar ve hikmetine delalet eder.

Mesnevi-i Nuriye (189)

7. Cehaleti gösteren ucuz cerbeze: "Lafzullah değil yazılırsa cehennem kelimesi kırmızı yazılmalı, çünkü cehennemdeki ateş kırmızıdır"

(Nurettin Yıldız)

"Cehennem kıpkırmızı kesilinceye değin bin yıl yakıldı, sonra bembeyaz olana kadar bin yıl daha yakıldı, daha sonra da simsiyah olana kadar bin yıl daha yakıldı. **O, şimdi simsiyah ve kapkaranlıktır.** (Tirmizi, Cehennem, 8; İbn. Mâce, zühd 38)

Cehennem Arz'ın o medar-ı senevîsi altındadır demektir. Görünmemeleri ve hissedilmemeleri, perdeli ve **nursuz** ateş olduğu içindir. Küre-i Arz'ın seyahat ettiği mesafe-i azîmede pek çok mahlukat var ki, **nursuz** oldukları için görünmezler. Kamer, nuru çekildikçe vücudunu kaybettiği gibi, **nursuz** çok küreler, mahluklar gözümüzün önünde olup göremiyoruz.

Mektubat (9)

Şimdi katiyen gördük ki: O işaret ise Kur'an-ı Azimüşşanda o kadar parlak göstermiştir ki: Hiç bir cihette ihtiyaç kalmamış ki, başka yerde tezahür için cilvesi görünsün. Evet, Kur'an-ı Azimüşşanda **Lafzullah çok nurani** ve kesretle çok manidar ve vüsatle çok nükteleri var (Rumuzat-ı Semaniye 25)

8. "Tevafuklu Kur'anı satabilmek için böyle bir HİLE yapıyor" (Nurettin Yıldız)

Kur'anın kendi kendini muhafaza etmesine HİLE demek Kur'anın kendisiyle mübarezedir! Kur'an ile pençeleşmektir!

Eski Harb-i Umumî'den evvel ve evâilinde, bir vakıa-i sadıkada görüyorum ki: Ararat Dağı denilen meşhur Ağrı Dağı'nın altındayım. Birden o dağ, müdhiş infilâk etti. Dağlar gibi parçaları, dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki, merhum vâlidem yanımdadır. Dedim: "**Ana korkma!** Cenab-ı Hakk'ın emridir; o Rahîm'dir ve Hakîm'dir." Birden o halette iken, baktım ki **mühim bir zât**, banaâmirane diyor ki: "İ'caz-ı Kur'anı beyan et." Uyandım, anladım ki: Bir büyük infilâk olacak. O infilâk ve inkılabdan sonra, Kur'an etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'an kendi kendine müdafaa edecek. Ve **Kur'ana hücum edilecek, i'cazı onun çelik bir zırhı olacak.** Ve şu i'cazın bir nev'ini şu zamanda izharına, haddimin fevkinde olarak, benim gibi bir adam namzed olacak ve namzed olduğumu anladım.

Mektubat (368)

Dokuz seneden beri ihtilattan bilâ-sebeb men'edildiğimden, mesleğim itibariyle **Kur'an ve iman ile hasr-ı iştilal etmiştim.** Ve onun neticesi olarak yazdırdığım eserlerden;

Birisi, Kur'an-ı Hakîm'deki ikibin sekizyüz küsur Lafza-i Celal'in bir sırr-ı kerametini ve bir nakş-ı i'cazını gösterecek, en müstesna bir hatt ile yazılmış gayetle kıymetdar yirmiden fazla Kur'an-ı Kerim ...

Barla Lahikası (359)

Tevafukat ise, ittifaka işarettir; ittifak ise, ittihadı emaredir, vahdete alâmettir; vahdet ise, tevhidi gösterir; **tevhid ise, Kur'anın dört esasından en büyük esasıdır.**

Mektubat (381)

İşte bu **mu'cizeli Kur'anımızı, hem Diyanet Riyaseti tedkik etmiş, çok beğenmiş; hem İstanbul'daki fetva dairesindeki tedkik-i mesahif üleması gayet güzel görmüş.** Gayet güzelce tedkik edip musahhah olarak bize iade etmiş. İnşâallah yakında bu Kur'anımız basılarak, bir hediye-i Nuriye olarak âlem-i İslâm'a neşredilecektir.

Emirdağ Lahikası-2 (151)

Hattâ bir kelime, beş-altı yerde yapraklar arkasında, az bir inhirafıla birbirine bakıyorlar. Ve Kur'anın birbirine bakan iki sahifesinde, birbirine bakan cümleleri **kırmızı kalemle yazılan bir Kur'anı ben gördüm.** "Şu vaziyet dahi, bir nevi mu'cizenin emaresidir", o vakit dedim. Daha sonra baktım ki: Kur'anın, müteaddid yapraklar arkasında birbirine bakar çok cümleleri var ki, manidar bir surette birbirine bakar. **İşte tertib-i Kur'an irşad-ı Nebvî ile, münteşir ve matbu' Kur'anlar da ilham-ı İlahî ile olduğundan; Kur'an-ı Hakîm'in nakşında ve o hattında, bir nevi alâmet-i i'caz işareti var.**

Çünkü o vaziyet, ne tesadüfün işi ve ne de fikr-i beşerin düşünüşüdür. Fakat bazı inhiraf var ki, o da tab'ın noksanıdır ki; tam muntazam olsaydı, kelimeler tam birbiri üzerine düşecekti.

Mektubat (183)

Ne büyük bahtiyarlıktır ki, bu saadetlere mazharız. **Ne kadar bedbahtlıktır ki; bu nurlara göz yumarlar. Ne derece hatadır ki, bu hakaika lâyıki vechile alâkadar olunmaz. Ne câniyane ve ahmakane bir ruhtur** ki, üflemele bu güneşi söndürmek düşünürler.

Barla Lahikası (129)

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'da Lafza-i Celalin tevafukat-ı latifesindedir ki, **bütünKur'anda** sahifenin âhirki satırın yukarı kısmında seksen Lafza-i Celal, birbirinetevafukla baktığı gibi, aşağıki kısımda da aynen seksen Lafza-i Celal, birbirinetevafukla bakar. Tam o âhirki satırın ortasında yine ellibeş Lafza-i Celal, birbiri üstüne düşüp ittihad ederek güya ellibeş Lafza-i Celalden tereküb etmiş birtek Lafza-i Celaldir. Âhirki satırın başında yalnız ve bazı üç harfli kısa bir kelime fasıla ile yirmibeş tam tevafukla tam ortadaki ellibeşin tam tevafukuna zammedilince seksen tevafuk olup, o satırın nısf-ı evvelindeki seksen tevafuka ve nısf-ı âhirdeki yine seksen tevafuka tevafuk ediyor. **Acaba böyle latif, zarif, muntazam, mevzun, i'cazlı bu tevafukat; nüktesiz, hikmetsiz olur mu? Hâşâ, olamaz. Belki otevafukatın ucuyla mühim bir define açılabilir.**

Lem'alar (38 - 39)

mütedavil derkenar Mushaflarda Lafzullah'ın tevafukat-ı latife-i i'caziyesinden birisi şudur ki: Sahifenin âhirki satırının yukarı kısmında bütün Kur'anda seksen ve aşağı kısmında yine Lafza-i Celal birbiri üstünde seksen olup tevafuk ederek gelmesi ve sahifeler arkasında tam muvafakatla birbirini göstermesi, âdeta seksen adedden bir tek Lafza-i Celal tezahür etmesi.. hem âhirki satırın tam ortasında ellibeş ve başında yirmibeş, beraber yine seksen ederek; bu seksen, o iki seksene seksenlikte tevafukettikleri gibi, iki yüz kırk tevafukat-ı latife yalnız sahifenin âhirki satırlarında bulunması gösteriyor ki; Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hem âyâtı, hem kelimatı, hem hurufatı herbiri, **ayrı ayrı medar-ı i'caz oldukları gibi, kelimatın nakışları ve hatları dahi ayrı bir şu'le-i i'caza mazhar olduğunu beyan eder.**

Lem'alar (379)

El-hasıl:

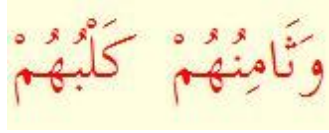
Kâmilîn insanların zevk-i maalîsini hoşnud eden bir halet, çocukça bir hevесе, **sefiğçe bir tabiat sahibine hoş gelmez,**

Sözler (736)

TEVAFUK ÖRNEĞİ:

Elhasıl: Kırk muhtelif tabakata ve ayrı ayrı insanlara, kırk vecihle Kur'an-ı Hakîm i'cazını gösterir veya i'cazının vücudunu ihsas eder. Kimseyi mahrum bırakmaz. Hattâ yalnız gözü bulunan kulaksız, kalbsiz, ilimsiz tabakasına karşı da, Kur'anın bir nevi alâmet-i i'cazı vardır. Şöyle ki:

Hâfız Osman hattıyla ve basmasıyla olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın yazılan kelimeleri birbirine bakıyor. Meselâ: Sure-i Kehf'de

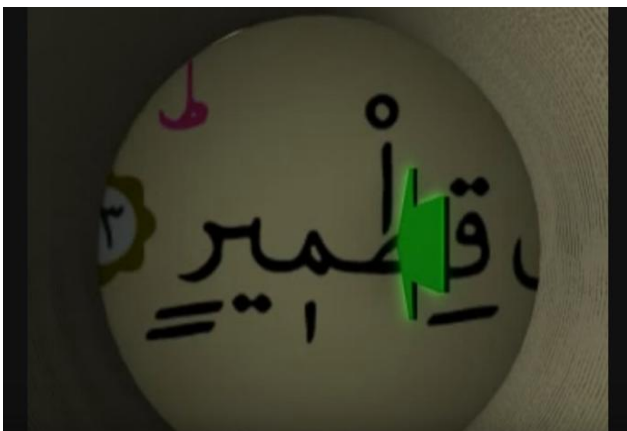
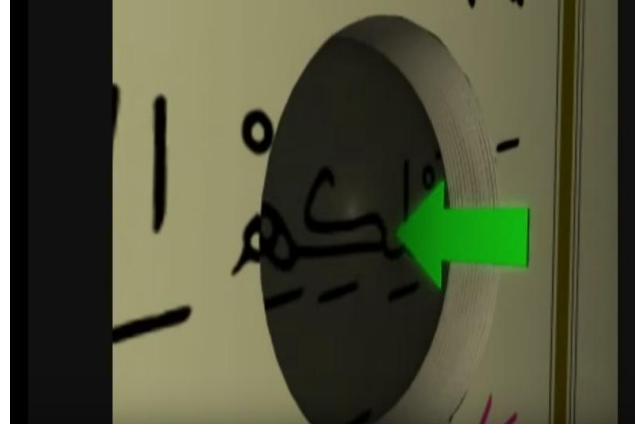
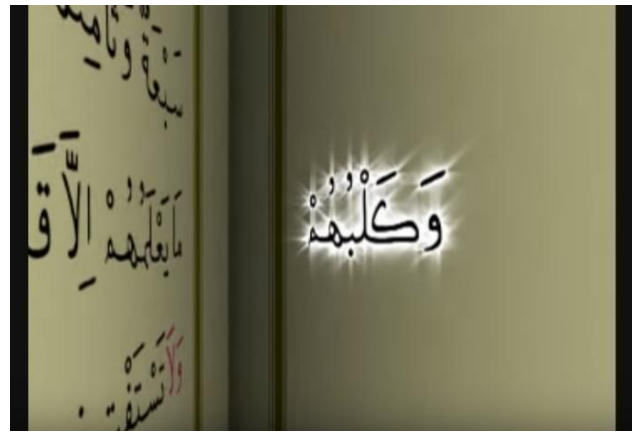
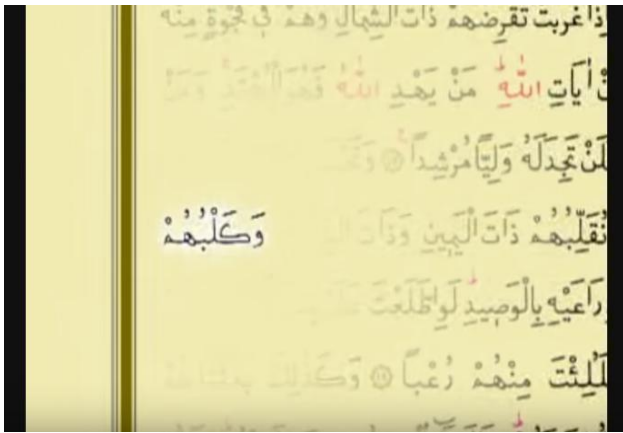

kelimesi altında yapraklar delinse; Sure-i Fâtır'daki

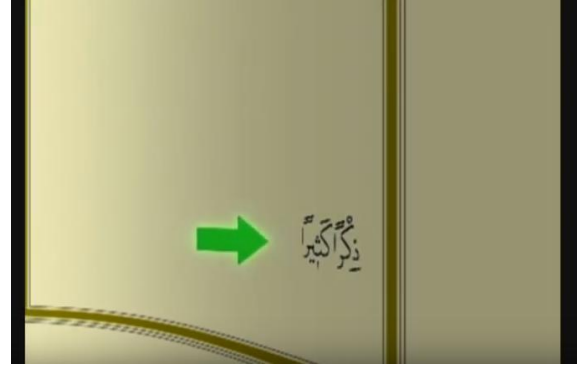

kelimesi, az bir inhirafla görünecek ve o kelbin ismi de anlaşılacak.

Mektubat (183)

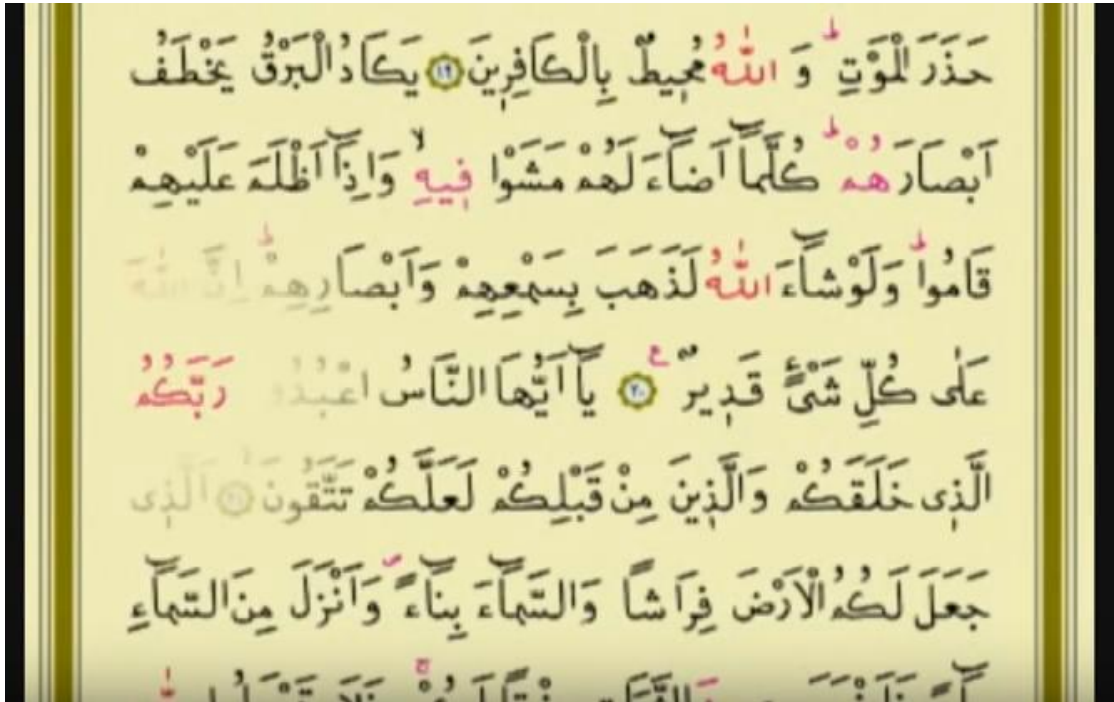
AHZAB SURESİ

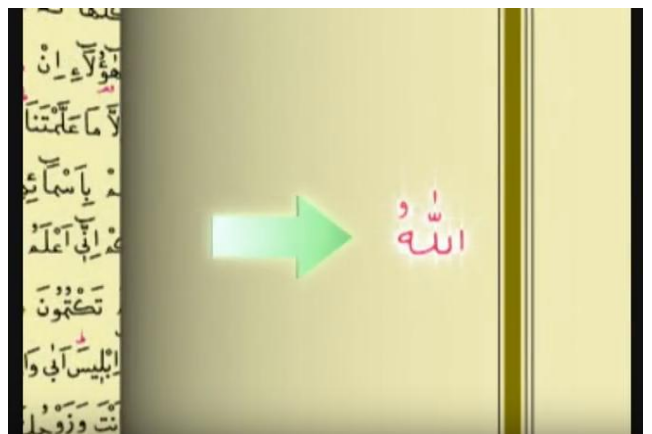
Ahzab suresinin 41. ayetinde “Allah’ı çok zikredin” emri vardır. İlginçtir, bütün Kur’an’da 16 adediyle Allah lafza-i Celalin en fazla bulunan yer bu sayfadır. Ayrıca ZİKREN KESİRA (“çok zikredin”) kelimelerin tam arkasında Lafzullah tevafuk etmiştir.

Yine bu sayfada 11 Lafza-i Celal latif bir tenasüle İslamın ve İmanın şartlarına işaret eder gibi hikmetli sayılarla 5 li ve 6 lı olarak birbiriyle aynı hizaya tevafuk ederken en altlarında Cenab-ı Hakka remz eden huve kelimesi dahi (h harfinin 5 vav harfinin 6 rakam değerleriyle makam-ı ebcedisi 11 olarak) bu tevafuka letafet katar.

Rabbin Kim?

Kur'an-ı Kerimin üçüncü sayfasında yirminci ayetin baş tarafındaki "Rabbekum" (Sizin Rabbiniz) kelimesinin tam arkasında ALLAH lafzıyla birlikde güzel bir mücavebe, yani karşılıklı cevap teşkil eder.

Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin talebelerinden merhum Abdulkadir Badıllı Nurettin Yıldızın yaptığı bazı açıklamalara REDDİYESİ :

...kem ayarların diyarından gelen cahilane vızıltılar ve cehli mutlak olan vızıltıların biri kendini yegane fetva emini sayan Nurettin Yıldız isimli bir şahıs.

Birinci cehaletli vızıltı sahibi olan şahıs ‘fetvameclisi.com’ isimli sitesinde kendisine yöneltilen Kuranda Risalelere İşaret Var mı? Sualine cevaben demiş ki : Ciddi olalım; Kur’an’ımız Abdullah’ın oğlu Muhammed aleyhisselamdan başkasını göstermemiştir. Gerisi hüsnü kuruntudur.

El Cevab: Kuranı hakaiki ile dekaiki ile bilen ve kainatı içine alan esrarından haberdar olan bir kimse böyle gözünü kapatıp cetvel kalem cahilane ağız etmez. Hususiyle Hz. **Bediüzzaman Said Nursi** Birinci Şua risalesini ve diğer gaybi işaretleri dile getiren 8. – 18. – 28. Lemaları ve 8. Şuaı ve Sırrı İna Ataynasını haberlerini ve maksatla hangi gaye ile nasıl bir çerçevede yazdığını dikkatle okuyup inceleyen bir kimse böyle bir reddi ve itiraza asla tevessül etmez.

Bediüzzaman hazretleri şu bahsi yapılan esrarı gaybiyenin yazılış sebeplerini ve hangi mana ve makamında yazdığını şöyle beyan eder :

“Ve o risalede biz demiyoruz ki, ayatın mana-yı sarihi budur. Ta hocalar **نَظَرٌ فِيهِ** desin. Hem dememişiz ki mana-yı işarinin külliyeti budur. Belki diyoruz ki, mana-yı sarihinin tahtında müteaddid tabakalar var. Bir tabakası da mana-yı işari ve remzidir. Ve o mana-yı işari de bir küllidir, her asırda cüz’iyatları var.

Ve Risale-i Nur dahi bu asırda o mana-yı işari tabakasının külliyyetinde bir ferddir ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine, eskiden beri ülema beyninde bir düstur-u cifri ve riyazi ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur’anın ayetine veya sarahatine değil incitmek, belki i’caz ve belagatına hizmet ediyor. Şualar (682) Kastamonu Lahikası (160)”

İşte buradaki bu açık beyan ve gerçek izah gibi Risale-i Nur’un birçok yerinde bazı münasebetlerle meselenin hakikatı açık seçik ortaya konulmuş olduğu halde, zaman zaman ya körü körüne ya ilmi bir enaniyet ile veya cahilane bir yaklaşım ile veyada müfsid zümrelerin şuursuz maşalığını yapmak nevinden Risale-i Nur’un ve müellifi **Bediüzzaman**’ın kudsi hizmetine şaibe getirmek niyeti ile ilişmeler vuku bulmaktadır.

En büyük itiraz ve çok haksız tecavüz 1942’de hazreti **Bediüzzaman** menfi olarak kastamonuda bulunurken, istanbulda hayli şöhret kesb etmiş şarklı bir hoca ve şeyh, azim bir hataya kapılarak aynı mevzuda tecavüz ve itirazlara başladığı günlerde İstanbul’un büyük alim ve meşhur hocaları adı geçen şeyh’e cevaplar verdiler ve onu susturdular.

Birkaç isim vermek gerekirse başta eski meşihatı islamiyenin fetva emini allame Muğlalı Ali Rıza efendi, vaiz Mehmed Kamil efendi, Ahıskalı şeyh Haydar efendi, hoca Şirvani Ahmed efendi vesaire.. Bu bahsi burada şimdilik burada bitiriyorum. Eğer vasıfları üste kaydedilen şahıslar mevzuya hak perestane bir edep içinde bitirip sona erdirmezlerse uzun bir kitap şeklinde ve celaldarane yazacağımı bilsinler. Bu konuda suallere cevap vermeye hazırım.

Nurettin Yıldızın ikinci anlayışsızlığı şudur demiş ki :‘**Said Nursi**’nin eserleri yaklaşık bir asır öncesinin ifadesidir. O zamanın dili ve o zamanın konularını ihtiva etmektedir eserleri. **Said Nursi**’nin hiçbir eseri hatta eserlerinin tamamı asla Kur’an veya Kur’an gibi değildir.

El Cevab: Evet Risale-i Nurlar metin olarak Kuran olmadığını en cahil insanda bilmektedir. Ama o mana – mefhum ve nahvi üslup itibarıyla ondan layenfekk kopmaz bir cüzdür. Onun dili Kuran dilidir onun mevcut dilinden başka hiçbir dil o mukaddes manaları ifade edemediğine ona tam aşına olan ulema müttefiktirler. Hem Risale-i Nur hiç kimsenin babasının çiftliği değildir. Onda oynamaya F. Gülen gibi düpedüz tahrif etmeye hiç kimseye izin verilmiş değildir. Hem Türkiye dışında dünyanın hiçbir yerinde ve milletinde şu sadeleştirme denilen tahrif terbiyesizliği görülmemiştir.

Risale-i Nurlar 1927 den itibaren yazılmaya başlandı ve bugüne kadar en azından kırk milyon insan onu okudu ve anladı. Şuanda onu okuyan ve anlamaya çalışan on beş milyondan aşağı değildir. İşte buna göre sen hoca değil allamede olsan Risale-i Nurun haricinde durarak onun meseleleri hakkında konuşsan cehlili ilan etmiş olursun.

Kendinize başka bir meşgale bulun. Nurlara dair konuşmayın. Çünkü onu tanımıyorsunuz vesselam.

Hem Kuranda yaş kuru her şey var ve mazi ve müstakbelin her çeşit hadiseleri mevcuttur ama herkes Kuran da bunları görmemektedir. Ancak onun ehli az onun hakiki müfessiri ve ilm-i Kurani de rusuhu bulunan zatlar bunları Kurani bir ilhamla keşfeder bulur.

Elde Kur'an gibi bir mu'cize-i bâki varken,
başka bürhan aramak aklıma zaid görünür.

Elde Kur'an gibi bir bürhan-ı hakikat
varken, münkirleri ilzam için gönlüme sıklet
mi gelir?

Sözler (365)

Kaynak:

**Kur'an-ı Kerim (Hayrat Neşriyat)
Risale-i Nur**

**...Hatta bir kısım dinsizler dahi o tavafukatı
görüp inkar edemedikleri için ikrara mecbur
oldular.Hatta bunlardan birisi demiş: Bunları
ikrar etmem fakat inkar da edemem.
Çünkü gözümle görüyorum demiş.
(Rumuzat-ı Semaniye 29-30)**
